

ת"פ 55162/01/21 - מדינת ישראל ע"י נגד מחמד אבו מדיגם, מראוון אבו מדיעם

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 55162-01-21 מדינת ישראל נ' אבו מדיגם
ת"פ 29893-12-20 מדינת ישראל נ' אבו מדיעם

בפני בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיא אבישי כהן
המאשימה
נגד
הנאשמים
1. מחמד אבו מדיגם
2. מראוון אבו מדיעם
ע"י עוה"ד לימור רוט ועוה"ד רועי חמו

הערת בית המשפט:

בפרוטוקולים קודמים סדר הנאשמים היה הפוך.
סדר הנאשמים בגזר הדין תוקן בהתאם לסדר הנאשמים על פי כתב האישום.
גזר דין

1. הנאשמים הורשעו בהתאם להודאתם בעבירה של **תקיפה וחבלה של ממש על ידי שניים** או יותר לפי סעיף 382 (א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין")
2. על פי המתואר בכתב האישום המתוקן, בין משפחת הנאשמים למשפחת המתלונן קיים סכסוך על רקע קרקעות. ביום 26.11.20 בסמוך לשעה 18:00 ירד המתלונן מאוטובוס בסמוך לסניף דואר בעיר רהט, בסמוך לכך עצר ליד המתלונן רכב יונדאי ממנו ירדו הנאשם 1 ואדם אחר, בעוד האחר אוחז באלה, השניים נגשו למתלונן והחלו להלום בו עד שנפל. בהמשך לכך הגיע למקום נאשם 2 ברכב, ירד מהרכב בעודו אוחז באלה והחל לתקוף בצוותא עם נאשם 1 והאחר את המתלונן בכך שהלם בו באמצעות האלה על רגל ימין, מיד לאחר המתואר נמלטו הנאשמים והאחר.
- כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים והאחר, נגרמו למתלונן חבלות בברך ימין, נפיחות וסימני חבלה בשוק שמאל, המתלונן פונה לבית החולים ואושפז במשך 4 ימים ונדרשה התערבות כירורגית תחת הרדמה.
3. בתאריך 15.02.23 הציגו הצדדים הסדר דיוני לפיו כתב האישום תוקן הנאשמים הודו והורשעו במיוחס להם, ההסדר לא כלל הסכמה לעניין העונש. הוסכם שהנאשמים ישלחו לקבלת תסקיר שירות, המאשימה הצהירה שאינה מחויבת להמלצות התסקיר. עוד הוסכם שבמועד הטיעונים לעונש יעיד המתלונן ויגשו מסמכים רפואיים המעידים על הנזק שנגרם לו כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים.

נאשם 1

4. בתסקיר שהוגש ביום **01.12.22** סקר שירות המבחן קורות חייו של הנאשם, בן 41 נשוי לשתי נשים אב ל 9 בגילאי 10 עד 23, מתגורר בעיר רהט עם משפחתו, עובד מזה כחצי שנה בחנות ספורט ברהט. הנאשם סיים 12 שנות לימוד בבגרות מלאה, המשיך ללימודי תואר בספרות לשון ותעודת הוראה, טרם מעצרו עבד כמרצה לספרות ולשון וכן ריכז מועדוני ברהט. הנאשם נישא לראשונה בגיל 18 לבת דודו ולפני כ 3 שנים נשא אישה נוספת, הנאשם מתאר מערכות יחסים תקינות עם שתי נשותיו. הנאשם גדל במשפחה בסביבה משפחתית מלוכדת ושומרת חוק, כאשר במשפחתו ייחסו חשיבות להשכלה אקדמית. אחד מאחיו מעורב עמו בתיק זה.

הנאשם בעל עבר פלילי קודם בעבירות אלימות נדון בעבר למאסר בפועל, עבודות שירות וכן לחובתו מספר הרשעות בתחום התעבורה. הנאשם שלל שימוש בחומרים משני תודעה.

בנוגע לעבירה הנדונה, מסר הנאשם שקיים סכסוך בין בני משפחתו למשפחת המתלונן על רקע הקצאת קרקעות לבנייה, ציין שהוא ובני משפחתו אינם חלק פעיל בסכסוך. תיאר היכרות רחוקה ולא מעמיקה עם המתלונן. לדבריו אחיו חווה אלימות פיזית ממשפחת המתלונן והוא פעל בתגובה לכך. הנאשם ציין שניסיונות לעריכת סולחה כשלו. הסכסוך עדיין קיים אך לא היו אירועי אלימות נוספים.

הנאשם הביע חרטה על מעשיו, מבין שפעל בפזיזות ללא שיקול דעת. ציין שלעיתים נותר חסר אונים במצבים בהם מופעלת כלפי בן משפחה אלימות מצד משפחה אחרת, מתקשה לפעול באופן רציונאלי ופועל ללא שיקול דעת, הביע רצון לטיפול בעניין זה והתמודדות מיטבית עם מצבים דומים בעתיד.

שירות המבחן ערך שיחה עם המתלונן, ממנה עלה שהינו בן 39 נשוי ואב לארבעה אינו עובד עקב מצבו הרפואי מתקיים מקצבת נכות. המתלונן ציין שבינו לבין מרוואן ומשפחתו היה קשר שכנות תקין למרות הסכסוך בין המשפחות. המתלונן ציין שנפגע באופן קשה הושטלו פלטינות ברגלו כיום מתנייד באמצעות הליכון. שלל קשר עם הנאשמים, ציין שלא נערכה סולחה. ציין שאינו חושש מהנאשם, מעוניין בשלום מחיר על מעשיו.

שירות המבחן העריך גורמי הסיכוי לשיקום וציין שהנאשם גילה אחריות אישית, הביע חרטה, הביע נכונות לשילוב בטיפול לבחינת דפוסי התנהלותו הבעייתיים. עוד צוין שהנאשם בחן התנהלותו באופן ביקורתי, כמו כן ציין שירות המבחן שאיפותיו לניהול אורח חיים נורמטיבי ותקין.

לצד זאת העריך שירות המבחן גורמי הסיכון, אופי וחומרת העבירה, נטיית הנאשם להדגיש חלקיו החיוביים למרות שביצע עבירות אלימות בעבר, הקושי שלו לשלוט על כעסיו ובמצבים מסוימים נוטה לאגרסיביות ואלימות.

בסופו של יום המליץ שירות המבחן על דחיית הדיון ב 4 חודשים לצורך בחינת שילובו של הנאשם בטיפול.

בתסקיר המשלים שהוגש ביום 20.02.23, ציין שירות המבחן שבמהלך תקופת הדחייה, שהנאשם החל לעבוד כנהג הסעות, ציין שהינו המפרנס היחידי של משפחתו חווה קשיים כלכליים כאשר בני משפחתו מסייעים לו בהתמודדות עם המצב הכלכלי, הביע רצון לשוב למקום עבודתו הקודם בתור מרצה, מעוניין לערוך שינוי ולרכוש כלים להתמודדות עם סיטואציות דומות לאלו שבכתב האישום. התבקשה דחייה נוספת לצורך בחינת תקופת ניסיון ויכולתו של הנאשם

להתחייב להליך קבוצתי.

בתסקיר האחרון מיום 04.06.23, ציין שירות המבחן שבמהלך תקופת הדחייה שולב הנאשם החל מחודש מאי בקבוצה טיפולית, הנאשם מסר שנמצא בראשיתו של ההליך, וכעת נמצא בשלבי הסתגלות לקבוצה כללית ותכניה. הנאשם הביע קשייו האישיים, קושי בפרנסת משפחתו.

שירות המבחן העריך שהמשך שילובו בקבוצה תפחית גורמי הסיכון ותסייע לנאשם באימוץ כלים להתמודדות מיטבית עם סיטואציות דומות בעתיד. המליץ על הטלת צו מבחן למשך שנה וכן צו של"צ בהיקף של 200 שעות וכן פיצוי המתלונן ומאסר על תנאי.

כפי העולה מחו"ד ממונה על עבודות השירות מיום 26.06.22, נמצא הנאשם מתאים לרצות עבודת שירות.

נאשם 2

1. בתסקיר שהוגש ביום **29.11.22** סקר שירות המבחן קורות חייו של הנאשם, בן 29 נשוי ואב ל 4 ילדים בגילאי 4 עד 12, מתגורר בעיר רהט עובד כמנהל מחלקת נוער בעיר רהט משנת 2019, הנאשם סיים 12 שנות לימוד בבגרות מלאה, למד לימודי תואר כלכלי ובמקביל עבד כרכז פעילות חוגים ובהמשך קודם למחלקת נוער, והמשיך ללימודי תואר שני בניהול.

הנאשם נשוי מזה כעשור, אשתו עובדת, להם 4 ילדים ביניהן ילדה מוגבלת מבחינה פיזית ומתניידת בכיסא גלגלים. הנאשם גדל במשפחה בסביבה משפחתית מלוכדת ושומרת חוק, כאשר במשפחתו ייחסו חשיבות להשכלה אקדמית. אחד מאחיו מעורב עמו בתיק זה.

הנאשם נעדר עבר פלילי, לחובתו מספר הרשעות בתחום התעבורה. הנאשם שלל שימוש בחומרים משני תודעה.

בנוגע למיחוס לו בכתב האישום, מסר הנאשם שהרקע לאירוע סכסוך בין משפחתו המורחבת למשפחת המתלונן על רקע הקצאת קרקעות לבנייה ביישוב, הוא ציין שהוא ובני משפחתו הקרובים אינם חלק פעיל בסכסוך. לטענת הנאשם, אחיו חווה אלימות פיזית ממשפחת המתלונן וכתגובה לכך החליט להגיב באלימות פיזית כלפי המתלונן המשוך לאותה משפחה.

הנאשם מסר שחש חרטה וצער על מעשיו, משלם מחיר אישי כבד, מציין שנעשו מספר ניסיונות לסולחה כאשר אביו שלח כמה פעמים נציגים שיגשרו אולם בני המשפחה האחרת דחו זאת. הסכסוך עדיין קיים, אולם לא היו מקרי אלימות נוספים.

הנאשם הביע רצון להשתלב בטיפול שיסייע לו להתמודד במצבי לחץ בצורה מיטבית.

שירות המבחן ציין שהנאשם במסגרת הליך המעצר שולב בקבוצת עצורי בית במשך כ 8 חודשים רצופים, שיתף פעולה באופן מלא.

שירות המבחן ערך שיחה עם המתלונן, ממנה עלה שהינו בן 39 נשוי ואב לארבעה אינו עובד עקב מצבו הרפואי מתקיים מקצבת נכות. המתלונן ציין שבינו לבין מרוואן ומשפחתו היה קשר שכנות תקין למרות הסכסוך בין המשפחות.

המתלונן ציין שנפגע באופן קשה הושתלו פלטינות ברגלו, כיום מתנייד באמצעות הליכון. שלל קשר עם הנאשמים, ציין שלא נערכה סולחה. ציין שאינו חושש מהנאשם, מעוניין שהוא ישלם מחיר על מעשיו.

שירות המבחן העריך גורמי הסיכוי לשיקום וציין שמדובר בנאשם אשר ניהל אורח חיים נורמטיבי ויצרני, ניכר כי עצם קיומו של ההליך הפלילי היוו עבורו אלמנט הרתעתי, כמו כן נלקח בחשבון רצונו של הנאשם לשילוב בטיפול. לצד זאת העריך שירות המבחן גורמי הסיכון וציין אופי העבירה וחומרתה, דברי המתלונן, הפגיעה הפיזית שנגרמה לו. לגבי הנאשם ציין שירות המבחן שנוטה להדגיש צדדים חיוביים והמתפקדים אך נוטה להתעלם מדפוסי אלימות באישיותו, עוד ציין שירות המבחן התרשמותו שבמצבי פגיעה בכבודו ובכבוד משפחתו וכאשר מופעל עליו לחץ חיצוני עשוי לפעול באימפולסיביות. כמו כן ציין שקיים פער בין היותו איש ציבור העוסק בעיר ללא אלימות.

בסופו של יום, התבקשה דחייה בת 4 חודשים לצורך בחינת יכולתו של הנאשם להתחייב להליך טיפולי.

בתסקיר המשלים שהוגש ביום 20.02.23, ציין שירות המבחן שבמהלך תקופת הדחייה, התקיימה פגישה עם הנאשם, ניכר שמנהל שיגרת עבודה, תיאר חששו מההליך המשפטי והפגיעה האפשרית בפרנסתו, הביע חרטה עלי מעשיו וציין שמעוניין בהליך טיפולי אשר יסייע לו ברכישת כלים להתמודדות עם סיטואציות דומות. שירות המבחן ציין שהנאשם עתיד להשתלב בקבוצה במהלך חודש מרץ 2023 ולכן התבקשה דחייה נוספת.

בתסקיר האחרון שהוגש ביום 04.06.23, ציין שירות המבחן שהנאשם שולב בקבוצה טיפולית החל מחודש מרץ, נטל חלק פעיל ומשמעותי בקבוצה, הנאשם מסר שהקבוצה תורמת לו רבות ומקנה לו כלים להתמודדות מיטבית עם מצבי לחץ. שירות המבחן ציין שהנאשם עשה מאמצים לפעול בצורה מיטבית למען עתידו, לקח אחריות וכן ניכר שההליך הפלילי היוו עבורו אלמנט מרתיע ומציב גבולות.

לאור כל האמור לעיל, המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן למשך שנה וכן צו של"צ בהיקף של 200 שעות וכן פיצוי המתלונן ומאסר על תנאי.

כפי העולה מחו"ד ממונה על עבודות השירות מיום 27.06.22, נמצא הנאשם מתאים לרצות עבודת שירות.

ראיות וטיעוני הצדדים לעניין העונש

ראיות הצדדים

2. מטעם המאשימה העיד המתלונן מר הלל סיני, שסיפר אודות מצבו בעקבות התקיפה, ציין כי מאז האירוע אינו עובד, מתקיים מקצבת ביטוח לאומי, אינו יכול לעבוד בשל מצב רפואי בעקבות התקיפה, ציין שבבית החולים עבר ניתוח אושפז לכמה ימים, סובל מפגיעות בגבו וברגלו. המתלונן ציין שחי עם משפחתו בבית אמו, אשתו מטפלת בו, אינו מסוגל לעלות במדרגות לביתו ולכן מתגורר בצריף. הוא דרש שייעשה צדק.

3. **ראיות המאשימה** : מסמכים רפואיים של המתלונן (ת/1) תמונות המתלונן לאחר התקיפה (ת/2); גיליון רישום פלילי של נאשם 1 (ת/3); טיעונים לעונש בכתב (ת/4).

4. **ראיות ההגנה** : אישורי לימודים בעניינו של נאשם 2 (נ/1), מסמך הוצאת משפחת הנאשמים מהסכסוך (נ/2); מסמך המעיד על כך שנאשם 1 משמש כמרצה באוניברסיטה (נ/3).

טיעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה כאמור הגישה טיעונים בכתב וכן השלימה טיעוניה בע"פ. המאשימה עמדה על נסיבות כתב האישום, והרקע לאירוע התקיפה תוך שציינה שהסכסוך בין המשפחות שריר וקיים. ב"כ המאשימה עמדה על חומרת התקיפה שנעשתה ביחד עם אחר, באמצעות שימוש באלות. כן הדגישה החבלות שנגרמו למתלונן כתוצאה מהתקיפה וכך שחיו של המתלונן השתנו לגמרי, המתלונן צעיר בן 39, נשוי ואב ל 4 ילדים אינו עובד, נעזר בהליכון, מתמודד עם כאבים עזים.
6. ב"כ המאשימה, ציינה שתופעת האלימות הולכת ומתעצמת, ועל בתי המשפט להעביר מסר חד וברור אשר יביא לא רק להתרעת הנאשמים אלא גם הרבים, שיש לגנות ולהוקיע תופעה זו באמצעות הטלת ענישה מחמירה ומשמעותית.
7. בהתייחסה לתסקירים, ציינה שאומנם מדובר בנאשמים שאחד מהם נעדר עבר פלילי ושני בעל עבר פלילי שהתיישן, אשר החלו בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן, הגיעו לפגישות ספורות, אך אין מדובר בהליך ארוך, מעמיק ומשמעותי שיכול להוביל לסטייה ממתחם הענישה.
8. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה ועתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 18 ל 36 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית וכן פיצוי משמעותי למתלונן. תוך שטענה שהעונש הראוי במקרה זה הינו מאסר בפועל, ולא עבודות שירות נוכח חומרת המעשה, האכזריות שבה נקטו הנאשמים, נסיבות ביצוע העבירה והנזק שנגרם למתלונן. בסופו של טיעון, עתרה למקם עונשו של נאשם 2 ברף התחתון של המתחם, אך לא בתחתיתו, לגבי נאשם 1 עתרה למקם עונשו ברף הבינוני, וזאת בצירוף הטלת רכיבי ענישה נוספים בניהם פיצוי משמעותי למתלונן.
9. ב"כ הנאשמים, ביקשה לדחות המתחם הענישה לו עותרת המאשימה בטענה שאינו מתאים וראוי, הפסיקה עליו התבססה המאשימה אינה רלוונטית ואינה תואמת נסיבות תיק זה. בנוסף ביקשה להבהיר שטיעוני המאשימה לפיהם כל 3 המעורבים בתקיפה אחזו בנשק אינם מדויקים ואינם תואמים עובדות כתב האישום המתוקן, הדגישה, שהאחר הכה במתלונן באלה, מוחמד לא נשא בידו כלי תקיפה במהלך האירוע, לגבי מרוואן הדגישה שמיוחס לו רק מכה אחת באמצעות אלה.
10. ב"כ הנאשמים, הבהירה שאין חולק על הפגיעה בערכים המוגנים ועל עצם הפגיעה במתלונן, אולם טענה שמידת הפגיעה אינה כפי שתוארה על ידי המתלונן, לטענתה, הקורבן לא עבד לפני האירוע, העובדה שהפסיק עבודתו אינה נעוצה באירוע התקיפה. מידת הפגיעה הפיזית לא הוכחה שאכן בשל התקיפה הוכנסו פלטינה לרגלו.
11. ב"כ הנאשמים הציגה מסמך לפיו משפחת הנאשמים הוציאו עצמם הסכסוך, ולכן לכאורה מצד הנאשמים הסכסוך אינו שריר וקיים. הוא ציין שגם מדברי המתלונן עולה שאינו חושש מהנאשמים ואינו מצוי בקשר איתם.
12. ב"כ הנאשמים עתרה לקביעת מתחם ענישה המתחיל מעבודת של"צ ומאסר על תנאי, בעודה עותרת למיקום העונש בתחתית המתחם. לגבי נאשם 1, טענה שאין לתת כל משקל לעברו הפלילי שכן המדובר בעבירות שבוצעו לפני למעלה מעשור, כאשר במרוצת השנים הנאשם התבגר והתפתח, למד תואר אקדמאי, משמש כמרצה, מביע חרטה מלאה על מעשיו, חש תחושות בושה וצער עמוקים, עוד בשלב המעצר שולב במסגרת טיפולית.
- לגבי נאשם 2, ציינה שזו לו מעורבותו הראשונה בפלילים, הנאשם מנהלת מחלקת נוער בעיריית רהט משנת 2019,

האירוע הנדון הינו חריג להתנהלותו ואינו מאפיין אורחות חייו, הנאשם הביע חרטה כנה ואמיתית, שולב במסגרת הליך המעצר בטיפול בשירות המבחן. ב"כ הנאשמים ציינה כי שהו במעצר כחודשיים ימים לאחר מכן הושמו במעצר בפיקוח אלקטרוני במשך כ 3 חודשים ומזה כשנה מצויים בתנאים מגבילים הרחק מביתם. בסופו של טיעון ביקשה ב"כ הנאשמים לאמץ המלצות שירות המבחן.

נאשם 2 בדברו האחרון לפני גזירת עונשו, ציין שהוא נשוי ואב ל 4, אחת מבנותיו נכה. הוא תיאר שמסלול חייו היה תמיד תקין ונורמטיבי, למד בתיכון אחרי זה במכללה ובהמשך התקדם לתפקיד רכז נוער, הוא ציין שלא יודע איך נקלע למצב הזה והעז להרים יד על אחר, חש בושה וצער על מעשיו. ציין שמוכן לפצות המתלונן.

נאשם 1 בדברו האחרון לפני גזירת עונשו, ציין שהינו אב ל 9 ילדים, כאשר האחרונים תאומים בני שנה וחודש, ציין שיש לו 8 נכדים. הוא אמר שעשה טעות חמורה ומבקש סליחה, התנצל על מעשיו, ציין שמעוניין לשוב ולהרצות באוניברסיטה

דין

קביעת מתחם העונש ההולם

13. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

14. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשה בהתאם לעקרון ההלימה. לשם כך יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

15. **הערכים החברתיים שנפגעו** כתוצאה ממעשה האלימות של הנאשמים הם שלמות גופו, שלווה נפשו, כבודו וביטחונו האישי של הפרט והצורך בהגנה על הציבור מפני מעשי בריונות, שהפכו לנפוצים בעת האחרונה. התנהגות אלימה מהסוג האמור הנה מגונה ושלילית, ולמרבה הצער גם נפוצה.

16. **בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים** מעלה כי מדובר בפגיעה ממשית בערכים המוגנים, הנאשמים הגיעו למקום הימצאו של המתלונן במטרה אחת ויחידה לנקום בו על האלימות שננקטה כלפי אחיהם מצד בני משפחתו של המתלונן. יש לציין שמנסיבות ביצוע העבירה עולה כי קדם תכנון כלשהו למעשה שכן שני הנאשמים הגיעו למקום הימצאו של המתלונן, זה אחר זה, כאשר נאשם 1 הגיע למקום בליווי אדם אחר אשר אחז באלה, והחלו להלום במתלונן, מיד ובסמוך לכך הגיע נאשם 2 מצויד באלה והחל גם הוא להלום ביחד עם השניים האחרים במתלונן אשר היה שרוע על הקרקע. יש לציין שמעבר לפגיעה הפיזית הקשה שנגרמה למתלונן, נגרם לו נזק נפשי. התנהלות הנאשמים מצביעה על התנהגות בריונית וכוחנית. מדובר בפרץ אלימות בשל סכסוך קודם שהסתיים בפגיעה חמורה במתלונן.

הפסיקה שבה והדגישה את הגישה המחמירה שיש לנקוט כלפי אלו הבוחרים לנקוט באלימות כלפי הזולת: ראה דברי המשנה לנשיאה כב' א' רובינשטיין בע"פ 8568/14 סאלם אבו גאבר נ' מדינת ישראל (19.05.15):

"על דרך הכלל, בית משפט זה נדרש לצערי לא אחת לאירועים מעין אלה של פתרון סכסוכים בדרכי אלימות, ולא תיתכן מחלוקת כי יש להטיל עונשים משמעותיים, על פי רוב מאחורי סורג ובריה, כדי לעקור תופעות מעין אלה מן השורש (ע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל (2007); ע"פ 8991/10 מכבי נ' מדינת ישראל (2011); ע"פ 7360/13 טאהא נ' מדינת ישראל (2014)). אין מקום לסובלנות כלפי יד קלה על הדק או על

קת סכין או במקל חובלים. ועל כך נאמר: "יש מקום לכך שגם בית המשפט יתרום את חלקו למלחמה נגד האלימות. לעיתים יש תחושה שכל אימרה לא נכונה או התנהגות, שבעיני אחר סוטה מן השורה, ולו במקצת, מהוה הצדקה עבור הפוגע וסביבתו לפגוע באמצעות נשק קר ביחיד ובסביבתו" (ע"פ 273/14 מדינת ישראל נ' טאהא (2014) פסקה 9 לפסק דינו של השופט הנדל). ייקראו דברים אלה כמו נאמרו בנידון דידן. לעיתים קרובות נודע הדבר מסכסוך של מה בכך, מפגיעה נחזית בכבוד או כיוצא באלה, ועל רבים עברה הכוס".

וכן דברי בית המשפט העליון בע"פ 8991/10 יעקב מכבי נ' מדינת ישראל (27.10.11):

"המקרה שלפנינו תחילתו בוויכוח שפרץ בין המתלונן למערער בשל עניין של מה בכך. במקום ליישר את ההדורים באופן מתון וענייני, בחר המערער להגיב לדברים שהטיח בו המתלונן באמצעות חבטה בפניו באמצעות קסדת האופנוע שלו. בעקבות כך נגרמה למתלונן חבלה חמורה, וכפי שציין בית משפט קמא האירוע עלול היה להסתיים בתוצאה קשה הרבה יותר, עד כדי קיפוח חיים. אף אם נניח כי המתלונן נהג שלא כשורה במהלך האירוע, אין בכך בשום אופן כדי להצדיק את התגובה האלימה והבריונית מצד המערער. המסר החד-משמעי שעל בתי המשפט להעביר הוא כי לא ניתן להשלים, בשום מקרה, עם פתרון סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע".

בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בהתקיימותן של הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, יש לתת את הדעת לכך כי על פי עובדות כתב האישום, המדובר במעשה שקדם לו תכנון כלשהו, הנאשמים הגיעו למקום בסמיכות זמנים, נאשם 2 נשא עימו אלה, הנאשמים תקפו את המתלונן ביחד בעודו שרוע על הקרקע, הרקע לאירוע סכסוך בין משפחות שהוביל לפרץ האלימות.

17. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת באשר לעבירות האלימות המתוארות בכתב האישום מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. רע"פ 203/22 כהן ואח' נ' מדינת ישראל (18.01.22) - המערערים אחים הורשעו לאחר ניהול הוכחות בעבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות על ידי שניים או יותר, הסגת גבול, אחד המערערים הורשע בנוסף בעבירת איומים. הרקע לאירוע סכסוך עסקי בין אחד המערערים, המערער ובת זוגו הגיעו לביתו של המתלונן החל בניהם יכוח כאשר במהלכו הגיע המערער הנוסף, ושניהם החלו לתקוף המתלונן תוך שימוש בכיסאות, אגרופים ובעיטות, בעודו המתלונן שרוע על הרצפה, כתוצאה מכך נגרמו למתלונן חבלות רבות, בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 9 חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 20 חודשי מאסר בפועל. המערערים נעדרי עבר פלילי, לא לקחו אחריות על מעשיהם לא הביעו חרטה, נדונו ל 12 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית. ערעור ובקשת ערעור הגישו נדחו.

ב. ע"פ 4678/18 אנופרייב נ' מדינת ישראל (23.01.19) - המערער ושני אחרים הורשעו בהתאם להודאתם בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ופציעה בצוואת, בכך שבעת שנסעו הנאשמים ברכב ניסה המתלונן לעקוף את רכבם כתוצאה מכך סטה רכבם לעבר רכבו של המתלונן בפתאומיות ובאופן שאינו מכוון. לאחר זמן קצר הגיעו המתלונן והנאשמים לרמזור, המתלונן ירד מרכבו ניגש לרכב הנאשמים ושאל נאשם 3 הנהג לפרש נהיגתו, בתגובה הכה אותו המערער בפניו ובהמשך מי מהנאשמים היכה המתלונן, לאחר מכן נכנסו הנאשמים לרכב ונסעו מהמקום. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל שניתן לריצוי בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר בפועל. הנאשם בעל עבר פלילי קודם נדון ל 9 חודשי

מאסר בפועל. בית משפט העליון דחה ערעורו על חומרת העונש בעודו מצוין כי התוצאה העונשית הולמת מדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים.

ג. רע"פ 1084/17 **מיכאלוב נ' מדינת ישראל** (11.05.17) - נגד המבקש וארבע נוספים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירה של חבלה ופציעה בנסיבות מחמירות, בכך שתקפו 3 מתלוננים שאין בניהם היכרות מוקדמת עם הנאשמים. הנאשמים הורשעו במסגרת הכרעת דין. התקיפה כלל שימוש בקרשים וכן בעיטות ואגרופים. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודת שירות לבין 24 חודשי מאסר בפועל. המבקש נדון ל 12 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית. בית משפט המחוזי הקל בעונשו של הנאשם והעמידו על 9 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש נדחתה.

ד. רע"פ 3622/15 **סארה נ' מדינת ישראל** (01.03.16) - המבקש הורשע בהתאם להודאתו בעבירות תקיפה, חבלה ופציעה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין, בכך שביחד עם שני אחרים תקפו את המתלוננים, ללא כל התגרות מצדם. אחד הנאשמים נשא עימו סכין, הנאשמים תקפו את המתלוננים בבעיטות ואגרופים במהלך התקיפה להב הסכין ננעץ בראשו של אחד המתלוננים. המבקש נעדר עבר פלילי קודם נדון ל 9 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי הפחית בחודש מהעונש שהוטל והעמיד תקופת המאסר ל 8 חודשים. בקשת רשות שהגיש נדחתה.

ה. ע"פ 5550/11 **מדינת ישראל נ' נסאר** (23.11.11) - שני נאשמים אשר הורשעו בהתאם להודאתם בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בצוותא, בכך שתקפו ביחד עם 3 אחרים, הגיעו לביתו של המתלונן כשהם מצוידים במקלות ותקפו אותו באגרופים ובמקלות בכל חלקי גופו למתלונן נגרמו חבלות ושבר ברגל. בית משפט המחוזי השית על **שני הנאשמים 10 חודשי מאסר בפועל**. לגבי נאשם 2 הופעל מאסר מותנה של 5 חודשים. המדינה ערערה על קולת העונש ונאשם 2 ערער על חומרת העונש. **בית המשפט העליון קבע כי העונשים שהוטלו "נוטים עד מאוד לקולא" שכן פעלו כחלק מחבורה באופן מתוכנן ובצוותא כשהם מצוידים במקלות. והחמיר בעונשם של הנאשמים והעמידם לתקופת מאסר של 16 חודשים.**

ו. ע"פ (מרכז) 29512-10-10 **מונוילנקו נ' מדינת ישראל** (24.01.11) שלושת הנאשמים הורשעו בהתאם להודאתם בעבירות של פציעה כשהעברין מזוין ותקיפה בצוותא, אחד הנאשמים הורשע גם בתקיפה סתם, בשל סכסוך קודם בין הנאשמים לבעל מועדון, הגיעו הנאשמים למועדון יחד עם 30 אחרים. **שניים מהנאשמים נשאו עימם אלות ומקלות, נאשם אחד נשא עימו מקל אותו נטל מאחר**. הנאשמים הכו בנאשם בראשו באמצעות אלה בעטו בו בכל חלקי גופו פצעו אותו בראשו וגרמו לו לחתכים בראשו ושבר בידו. בהמשך תקפו הנאשמים מבלים שהיו במועדון. בית משפט השלום גזר על כל אחד מהנאשמים תקופות מאסר שונות, נאשם 1- 24 חודשים, נאשם 2 - 8 חודשים, נאשם 3- 9 חודשים. בית משפט המחוזי עמד על החומרה שיש לנקוט כלפי אלו הנוקטים באלימות. בית משפט המחוזי הפחית בעונשו של נאשם 1 שהינו נעדר עבר פלילי והעמידו על 18 חודשים, לגבי יתר הנאשמים ערעורם נדחה.

ז. ת"פ (ק"ג) 50866-05-18 **מדינת ישראל נ' יהונתן דוד ואנונו** (27.06.20) - הנאשם הודה והורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שבמהלך ויכוח תקף את בן דודו באמצעות חפץ חד. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין **6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם, בעל עבר פלילי לא שיתף פעולה

עם שירות המבחן, נדון ל 7 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות.

נוכח המפורט לעיל, ובשים לב לנסיבות ביצוע העבירות, מצאתי כי מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה נע בין 9 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודת שירות לבין 24 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית.

גזירת העונש המתאים לנאשמים

18. בגזירת העונש המתאים לנאשמים, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

נאשם 1

הנאשם בן 43, נשוי ואב ל 9 ילדים, מנהל אורח חיים נורמטיבי תקין ויצרני, מאז האירוע נשוא כתב האישום לא הסתבך שוב בפלילים. במסגרת תיק המעצר שהה במעצר כחודשיים ולאחר מכן בתנאים מגבילים מזה תקופה ארוכה.

הנאשם הודה במיוחס לו והביע חרטה כנה ואמתית, נטל אחריות מלאה על מעשיו. הנאשם ציין בפני כי הפנים חומרת מעשיו.

עוד יש לתת את הדעת לשיקול הרתעת היחיד, וזאת בשים לב לכך שהחל בהליך טיפולי. כמו כן, יש לתת את הדעת לשיקול הרתעת הרבים, וזאת לאור אופי העבירה וכי המדובר בעבירת אלימות, שכן לאחרונה רווחת תופעה של פתרון סכסוכים באלימות.

נאשם 2

הנאשם בן 30, נשוי ואב לארבעה ילדים, מנהל אורח חיים נורמטיבי ותקין, עובד כמנהל מחלקת נוער בעיריית רהט. נעדר עבר פלילי זו הסתבכותו הראשונה בפלילים.

הנאשם הודה במיוחס לו הביע חרטה, נטל אחריות מלאה על מעשיו. הנאשם ציין בפני כי הפנים חומרת מעשיו. במסגרת שירות המבחן שולב הנאשם בקבוצה טיפולית נטל חלק פעיל בתכני הקבוצה והתמיד בהגעה למפגשים.

נאשם 1 בעל עבר פלילי בתחום האלימות, שהתיישן, עבירות שבוצעו לפני למעלה מעשור.

נאשם 2 נעדר עבר פלילי.

א. עוד יש לתת את הדעת לשיקול הרתעת הרבים בגדרו של המתחם בשים לב לאופי העבירות והרקע לביצוען הכולל סכסוך בין משפחות.

ב. נוכח הנסיבות שפורטו לעיל, תוך שנתתי דעתי לתקופת המעצר אותה ריצו הנאשמים מאחורי סורג

עמוד 9

ובריח, בהמשך מעצר באיזוק אלקטרוני ולאחריה תקופה ארוכה בה היו נתונים בהגבלות ובריחוק מבתים ובהתחשב בהליך הטיפולי שעברו הנאשמים, בהבעת הצער והחרטה הכנה והתנצלותם כלפי המתלונן ותוך שנתתי דעתי לחומרת המעשה והנזקים שנגרמו למתלונן, לא מצאתי מקום לסטות ממתחם העונש ההולם.

ג. אני סבור כי המלצת שירות המבחן אינה נותנת המשקל הראוי לאינטרס הציבור ולמלחמה הקשה בעבירות אלימות ואין בעונש שהומלץ כדי לתת ביטוי לחומרת המעשים. עם זאת, בהתחשב בהליך הטיפולי שעברו הנאשמים ובהיותם נעדרי עבר פלילי (למעט נאשם 1 שעברו הפלילי התיישן) מצאתי למקם עונשם ברף התחתון של המתחם שנקבע כאשר לאיזון הנזקים שנגרמו למתלונן יוטל עליהם פיצוי כספי משמעותי.

סוף דבר

אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1:

א. 9 חודשי עבודת שירות. הנאשם יתייצב בפני הממונה לעבודות השירות ביום 03.09.23 עד השעה 08:00. מובהר לנאשם כי ככל ולא יבצע את עבודות השירות כנדרש, יכול הממונה על עבודות השירות להפסיק את עבודות השירות הפסקה מנהלית והמשך ריצוי העונש יהא במאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. 7 חודשים מאסר על תנאי ל- 3 שנים שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. 3 חודשים מאסר על תנאי ל- 3 שנים שלא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון.

ד. פיצוי למתלונן ע"ת 1, מר הלל סיני ת.ז. 037767647, בסך 30,000 ₪. הפיצוי ישולם ב- 15 תשלומים החל מיום 01.12.23 ובכל 1 לחודש לאחוריו. אי תשלום הפיצוי כנדרש עלול להביא לביצוע מלוא התשלום בפעימה אחת.

ה. חתימה על התחייבות ע"ס 5,000 ₪ למשך שנתיים מהיום, להימנע מביצוע כל עבירת אלימות.

נאשם 2:

א. 9 חודשי עבודות שירות. הנאשם יתייצב בפני הממונה לעבודות השירות ביום 03.09.23 עד השעה 08:00. מובהר לנאשם כי ככל ולא יבצע את עבודות השירות כנדרש, יכול הממונה על עבודות השירות להפסיק את עבודות השירות הפסקה מנהלית והמשך ריצוי העונש יהא במאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. 7 חודשים מאסר על תנאי ל- 3 שנים שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. 3 חודשים מאסר על תנאי ל- 3 שנים שלא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון.

עמוד 10

ד. פיצוי למתלונן ע"ת 1, מר הלל סיני ת.ז. 037767647, בסך 30,000 ₪. בהסכמת הנאשם, יועבר הפיקדון ע"ס 20,000 ₪ שהופקד בתיק מ"ת 29876-12-20 לטובת הפיצוי. יתרת הפיצוי תשולם ב-10 תשלומים החל מיום 01.12.23 ובכל 1 לחודש לאחוריו.

ה. חתימה על התחייבות ע"ס 5,000 ₪ למשך שנתיים מהיום, להימנע מביצוע כל עבירת אלימות.

הודעה זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ב' אב תשפ"ג, 20 יולי 2023, בהעדר הצדדים.